

27. dec. 1973

FAKTA

Dato:
27. dec. 1973

Sidetæl:
Notes 73-74 bd 6 s. 55-58

Paris

27-12-73.

For tiden har jeg
en voldsom fornemmelse,
ja næsten en indre us-
ked for, at jeg aldrig
mere vil kunne male et
billede. Det betyder ikke
at jeg aldrig mere kan
beskrive med malings-
ting, farve & be-maling
(måske endda træsmukt)
men det betyder at et
maleri er blevet en fann-
melig ligegyldig ting for
mig. Jeg kan stadig have
nødværke af at se andres
malerier, men jeg har meget
ringere lyst til selv at
prøve det.
Hvad kan det mig sige.

-des, denne næsten til usked.
Voldsom følelse af at malen-
-et for mig? & et tilbage-
-kast stude?
Dette punkt har jeg jo ar-
-bejdet mig henimod igen-
-nem de sidste seks år,
mindst, har jeg mig selv
friet skredet alle ~~de~~ kon-
-ventioner & illusioner af
materiel så der ikke
kan være meget tilbage at
basere en malerisk produkt-
-tion på.
Så de sidste produkt-
-monter, som jeg så snart
harde tænkt mig at net-
-stille på "den frie" tilføds-
-stiller mig ikke længe,
Så de sidste for billed-

- massive maleriske fremkom-
-mer det mig for hver
nagt gennem syn.
Men - du jo jo ikke
har mistet frøen til et
beskøftige mig med en
eller anden form for ~~form~~
Kunstnerisk præsentation er
Spørgsmålet - i hvilke form?
Så er ingen form - i hvert-
fuld ingen bestemt, jo
her er vald som lyt til
at bryde min præsentation
- vil på hvad man kunne
kalde de "for hånden vænde
Sørens princip" - at ideen
der kan finde sin materielle
form i det materielle eller
på det pågældende tidspunkt
og sted er til stede. Kun

Således der jo formproblemet
vil træde helt i baggrunden
til fordel for indholdets pro-
-blemet.
Det er hvad der gennem
mange år har indvirket
mig at nå til det punkt
hvor formproblemet ikke
er til stede, men hvor det
er som opstår er hvilke
eneste som vil bearbejde
kan man vil fulde.
materialiserer, ikke længere ligger
78 har til kunstobjektet endige
til kunstværket, men alene til
en permanent proces, en
strøm af ideer, tanker,
handlinger, nogt sægt uaf-
-slutted, nogt skeddets
fordi der ikke på grund

af sin mandselige bevægelse
han havde sig, forblive på
et sted, man er i stadig
manduion.
Begyndte sted for det dækte
for mig også det helt rette
at håndlingens ~~under~~ even-
-tuelle prøvelser, ikke bare
helt, eller er bestemt det
mødt mere defineret sted,
ikke et guler, et mindre,
en udskilling eller de gamle
af kunst med jords punkt-
-dioner, men at prøvelser
er til det "i sig selv"
og der for med et kristen-
-mindet ved et hver sted.
Oftest kan det forkomme
mig prøvelser - på luftig
at jeg i en alder af 54 år

vil det at begynde "for" ^{for}
at jeg efter næsten fyrré års
kunstnerisk aktivitet har den
opfattelse at min skul jeg
fejle det at begynde, nu
den anden side kan man
jo også se meget oplysningsk
i at man efter det at have
er har den begynde på en
det hele og begynde på en
frisk - man er altså ikke
givet i det.
Hvad jeg har prøvet
gennem disse næsten fyrré
år kan jeg jo ikke for-
-møde, og man kan sige
heller ikke, men jeg synes
at have udformet disse
mindet ved og selv meget
eller i det mindste andre.

Det lader mig at have
denne følelse af, at kun-
-ne begynde på en frisk.
Når jeg mener at kunne
gøre det er det ud fra
den opfattelse at jeg
ved at leve mine men-
-en mange lidt yngre kon-
-ven hører & ambitioner (at
disse blive det, men kun-
-ligt at begynde sig) (men)
-det er blevet min over-
-bevisning at vil man
virkelig gøre hvad man
siger, der skal gøres, vil
man lige kunne hævde af
sinne kun for sig, der så
må det være net!
Der alder man en mæl-
le giver i lige store mængder

for hendsund, pludselig kan
det være for sent at
gøre hvad man, med et
inde til.
Når det må stå en i vejen,
ingen kunne hævde
til ambitioner eller succes,
hvad den mange ved
mener, men alene at gøre
tingene for at gøre dem
uden hensyn til det eller
dat.
Man har jo været så lidt,
Man har skidt det bør
gør eller hævde det
være en flinkende højde
-ligt, men skal man ikke
høre, men som helst for
for lidt, men alene gøre
hvad man gør.